02/06/2022

Πανηγύρισε ο Ιερός Ναός της Αναλήψεως του Κυρίου στη Βέροια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αναλήψεως του Κυρίου και Αγίου Νεκταρίου Βεροίας λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο σήμερα, Πέμπτη 2 Ιουνίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τόν νοῦν τοῦ συνιέναι τάς Γραφάς».

Τήν τελευταία ἐμφάνιση τοῦ ἀνα-στά-ντος Κυρίου στούς μαθητές του, λίγο πρίν ἀπό τήν ἔνδοξη εἰς οὐ-ρα-νούς Ἀνάληψή του, μᾶς περι-έ-γρα-ψε ὁ ἱερός εὐαγγελιστής Λου-κᾶς. Μία ἐμφάνιση κατά τήν ὁποία ὁ Χρι-στός θέλησε νά τούς ὑπεν-θυ-μί-σει ὅτι ὅλα ὅσα εἶχαν πεῖ οἱ προ-φῆ-τες γι᾽ Αὐτόν εἶχαν πραγματο-ποιη-θεῖ, ἀλλά καί συγχρόνως νά διαβεβαιώσει τούς μαθητές του ὅτι ὅλα ὅσα γράφουν οἱ Γρα--φές θά ἐκπλη-ρω-θοῦν μελλο-ντικά, διότι ὅλα αὐτά εἶναι

μέσα στό σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιά τή σω--τη-ρία τῶν ἀνθρώπων διά Ἰη-σοῦ Χρι-στοῦ.

εγό-μενα
ν καί νά
μένοι.

Ἡ κατανόηση ὅμως τῶν Γραφῶν καί τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ δέν ἐξαρ-τᾶται μόνο ἀπό τίς ἀνθρώπι-νες ἱκα---νότητες. Ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπό τόν φωτισμό καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ, χωρίς τά ὁποῖα ὁ ἄνθρω-πος δέν εἶναι δυνατόν νά κατα-νοή-σει μέ ἐπάρκεια καί ὀρθότητα τόν λό-γο τοῦ Θεοῦ.

Γι᾽ αὐτό καί ὁ Χριστός κατά τίς ἐμφανίσεις του, μετά τήν Ἀνάστα-σή του, ἀνοίγει τόν νοῦ τῶν μαθη-τῶν του γιά νά κα-τανοήσουν τό ἔργο του, γιά νά κατανοήσουν τή σημα-σία τῆς σταυ---ρικῆς θυσίας καί τῆς ἀνα-στά-σεώς του, ἀλλά καί γιά νά κατανοήσουν τίς Γραφές.

«Διή-νοι-ξεν αὐτῶν τόν νοῦν τοῦ συ-νι-έναι τάς Γραφάς», σημειώνει ὁ ἱερός εὐαγγελιστής. Ἄνοι-ξε τά μά-τια τους γιά νά κατα-λά-βουν ὅλα ὅσα εἶδαν καί ἔζησαν κο-ντά του στά τρία χρόνια τῆς ἐπί-γειας ζωῆς του καί ἀκόμη γιά νά κα-τα-νοή-σουν τό νόημα καί τή σημασία πού εἶχαν γιά τή ζωή τους καί γιά τήν ἀπο-στολή τους στόν κόσμο.

Ὁ Χριστός ἀνοίγει στούς μαθητές του τόν νοῦ, γιά νά κατανοήσουν ποιά εἶναι αὐ----τά πού τούς καλεῖ νά κηρύξουν σέ ὅλο τόν κόσμο· γιά νά κατανοή-σουν ποιός εἶναι αὐτός τοῦ ὁποίου θά γίνουν μάρτυρες σέ ὅλη τή γῆ.

Τούς ἀνοίγει ὅμως τόν νοῦ καί γιά ἕναν ἀκόμη λόγο· καί αὐτός εἶναι γιά νά μπορέσουν νά κατα-νοή-σουν τί εἶναι αὐτό τό παράξε-νο καί παράδοξο θαῦμα πού θά ζή-σουν κατά τήν ἡμέρα τῆς Πεντη-κο-στῆς, ὅταν θά κατέλθει τό Πα-ρά----κλητο Πνεῦμα γιά νά τούς ἐν-δύ-σει μέ τήν ἐξ ὕψους δύναμη πού θά τούς

ἐνισχύσει στήν ἀποστολή τους στόν κόσμο.

Διότι, ἐάν μέχρι αὐτή τή στιγμή, ὅσο δη-λαδή ὁ Χριστός βρίσκεται στή γῆ, οἱ μαθητές του μαθη-τεύουν ἀκόμη κο----ντά του, μετά τήν Ἀνά-ληψή του θά γίνουν ἀπόστολοί του, θά γίνουν αὐτοί πού θά μετα-φέρουν τό μήνυμά του, πού θά μετα-φέ-ρουν τή διδασκαλία του καί τό Εὐ-αγγέλιό του στά πέ-ρατα τῆς οἰκου-μένης.

Ὁ Χριστός ἐπιστρέφει μέ τήν Ἀνά-ληψή του στόν οὐρα-νό, ἐπι-στρέ-φει στόν Πατέρα του, ἔχοντας ὁλοκλη-ρώσει τό ἔργο του στή γῆ, ἀφήνει ὅμως συνεχι-στές τοῦ ἔργου του τούς μαθητές καί ἀπο-στό-λους του. Γιατί τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἕνα ἔργο διαρκές, ἕνα ἔργο πού θά συνε--χίζεται ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος, ἕως ὅτου Ἐκεῖνος θά ἐπι-στρέ-ψει ἐν δό-ξῃ γιά νά κρίνει ζῶντας καί νε-κρούς καί νά καλέσει τούς ἐκλε-κτούς του στήν ἀτελεύ-τητη μακα-ριότητα τῆς βα-σι-λείας του.

Καί ἐάν ὁ Χριστός λίγο πρίν ἀπό τήν Ἀνάληψή του «διήνοιξε» τούς ὀφθαλμούς τῶν μαθητῶν του γιά νά κατανοήσουν τίς Γραφές, ἡ Ἐκ-κλησία μας συνεχίζει νά δια-νοί-γει τούς ὀφθαλμούς ὅλων τῶν πι-στῶν προκειμένου νά κατανο-οῦν τήν πα--ρουσία τοῦ Χριστοῦ μέ-σα στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας καί μέ-σα στήν προσωπική τους ζωή.

Διότι μόνο ὅταν κατανοοῦμε τήν παρουσία τοῦ Χρι-στοῦ στή ζωή μας, μόνο ὅταν κατανοοῦμε τόν λόγο καί τίς ἐν-τολές του, τότε μόνο μπο-ροῦμε νά βα-δί-σουμε σύμφωνα μέ αὐτές καί μέ τή χάρη του νά ὁδη--γηθοῦμε στή σωτηρία. Τότε μόνο μποροῦμε νά ἀντιληφθοῦμε ὅτι ὅσα συμ-βαί-νουν στή ζωή μας καί στόν κό-σμο γύρω μας δέν εἶναι τυχαῖα, ἀλλά εἶναι μέσα στό σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιά τή σωτηρία μας. Τότε μόνο μπο-ροῦμε νά κατάλαβουμε ὅτι στή ζωή μας δέν εἴμαστε μόνοι, ἀλλά ἔχουμε δίπλα μας τόν Χριστό, ὁ ὁποῖος ὑποσχέθηκε στούς μαθη-τές του ὅτι θά εἶναι πάντοτε μαζί τους καί δέν θά τούς ἐγκαταλείψει ποτέ. Καί ἔτσι θά μποροῦμε καί ἐμεῖς νά βαδίζουμε μέ θάρρος στή ζωή μας, ἔχοντας ἐμπιστοσύνη στήν ἀσφά-λεια πού μᾶς προσφέρει ἡ παρου-σία τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἀγρυπνᾶ καί ἐπεμβαίνει ὅποτε τόν ἔχουμε ἀνάγκη καί ἐπικαλούμεθα τή βοή-θειά του.

Ἄς παρακαλέσουμε, λοιπόν, σή-με---ρα, ἀλλά καί κάθε ἡμέρα τῆς ζω-ῆς μας τόν Χριστό, νά ἀνοίγει τά μά-τια τῆς ψυχῆς μας, ὥστε νά τόν βλέ-πουμε καί νά τόν κατανοοῦμε γιά νά μήν ἀπομακρυνόμεθα ἀπό Αὐ-τόν, ἀλλά καί γιά νά ζοῦμε καί νά κι-νούμεθα πάντοτε μέσα στήν ἀσφά-λεια τῆς παρουσίας του.

Για φωτογραφίες κάντε κλικ εδώ